

PROP DE VOSALTRES

Dia del Seminari

Estic segur que tots sabeu a què ens referim quan parlem del Seminari. És el lloc en el qual es formen els qui volen ser ordenats sacerdots. És una opció personal, l'acceptació definitiva queda en mans de l'Església. A la nostra diòcesi, molts joves al llarg dels anys han passat pel Seminari, on han cursat els seus estudis i han forjat la seva personalitat i el seu futur. Alguns d'ells, coneguts per molts de vosaltres, exerceixen el seu ministeri en les diferents parròquies i encàrrecs, servint amb generositat i fidelitat al Poble de Déu i col·laborant amb altres persones i institucions per millorar la nostra societat.

A més de la permanent responsabilitat que tenim tots els cristians sobre aquesta institució educadora, cadascú segons la seva funció en la comunitat, l'Església ens demana que la nostra preocupació sigui més intensa en una jornada anual. Aquest és el cas d'aquest diumenge, 13 de març. En les diòcesis en què es manté com a festa el dia de sant Josep se celebra aleshores, ja que els seminaris catòlics el tenen com a patró. L'objectiu d'aquesta jornada se centra en aconseguir que tots valorem i li donem la deguda importància al període destinat a la preparació dels futurs sacerdots.

Em refereixo a tots. Comença per mi mateix la preocupació que ja us he traslladat en diverses ocasions, fins a cansar-vos. Segueixo amb els actuals sacerdots que, amb la seva vida i el seu servei, us presenten diàriament al mateix Jesucrist, i expressen la felicitat que

els dóna el seu seguiment i la dedicació a la comunitat, atenent els que la formen i acollint amb afecte a tots els qui arriben sol·licitant ajuda per a alguna necessitat concreta. És un bon camí per iniciar als altres en aquest lliurament.

També són responsables les famílies cristianes i, en concret, els pares. Us demano molta generositat per despertar i acompanyar la vocació al ministeri sacerdotal, si es dóna el cas,

d'algun fill vostre. No tingueu por de perdre a ningú; al contrari, guanyareu en sensibilitat comunitària i sereu correspostos al cent per un. Els catequistes, els monitors de temps lliure, els professors de religió i els docents cristians esteu cridats a facilitar la resposta positiva dels vostres a la crida de Déu. Tots estem compromesos en la pregària per aquesta intenció i en la mateixa tasca vocacional. Per descomptat, els joves i tots aquells que us interrogeu sobre el vostre futur. Atriu-vos a respondre afirmativament a la crida que Déu us fa i entregueu la vostra vida al servei de l'Església pel bé de tots.

El lema d'aquest any és molt consolador i està en la línia que ha marcat el papa Francesc amb l'Any de la Misericòrdia. «Enviats a reconciliar» amb una clara referència a apropar els germans a Déu i entre ells; a oferir el sagrament del perdó; a construir un cor ple de misericòrdia per acollir a tothom, per tractar sempre els altres amb tendresa; a mostrar amb autèntica visió la felicitat i la salvació de Jesucrist.

Se'ns proposa una oració que, entre altres coses, diu: «Ajuda, Senyor, als qui tu tries... fes-los humils ministres teus...», marca la seva vida amb el signe d'una compassió que no només comprèn el sofriment, sinó que acudeix a socórrer els qui pateixen..., transforma tota la seva persona per ser compassius com el Pare.»

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Xerrada de Jordi Pérez sobre comunicació i autenticitat a l'IEI

El veterà periodista de la premsa de Lleida, Jordi Pérez Ansótegui, que havia estat delegat diocesà de comunicació de la diòcesi de Lleida, pronuncià, el passat 11 de febrer, la conferència titulada «Autenticitat i comunicació», dins del cicle de conferències «L'autenticitat», organitzat per

l'IREL, l'IEI, l'UdL, i la Fundació Joan Maragall.

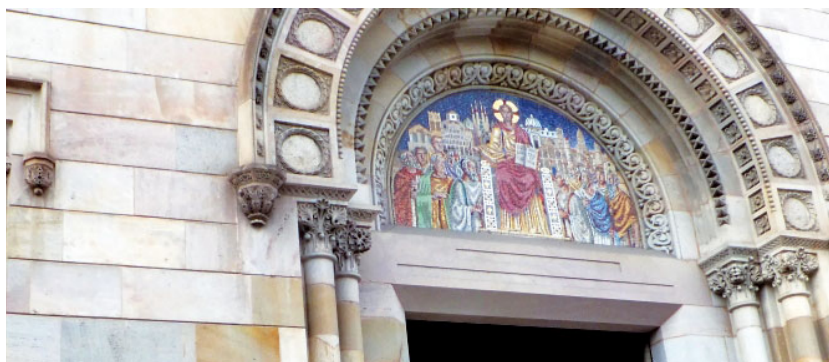
Entre d'altres coses, va destacar que «ens hem tornat *presoners* de les noves tecnologies pel que fa a la informació; noves tecnologies amb una temporalitat vertiginosa, que ens fan caure en la inautenticitat, entesa com l'absència de

quelcom acreditat, cert i positiu». «També, cal el silenci —va dir— per poder seleccionar i assimilar la informació que rebem.»

En el diàleg posterior a la seva conferència, en Jordi Pérez va assenyalar com el papa Francesc és un gran comunicador que mostra una profunda autenticitat.

Diplomatura en música sacra de Catalunya

La Facultat Antoni Gaudí de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, en col·laboració amb l'Abadia de Montserrat, oferiran el proper curs el primer diploma de música sacra de Catalunya.

Aquest diploma està obert a tots els nivells de coneixements, però només les persones que tinguin estudis de secundària o similars podran obtenir la titulació acadèmica. El principal dia lectiu serà els dissabtes al matí, i es cursarà a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, seu de l'Ateneu Sant Pacià. També s'ofereix la possibilitat que es puguin cursar només algunes matèries.

Els destinataris del programa són les persones amb coneixements musicals previs, interessades a iniciar-se en l'acompanyament musical de

la litúrgia, o bé aquelles persones que han desenvolupat durant anys una tasca d'acompanyament musical en la litúrgia, preferentment a l'orgue, però també en la direcció de cants o en altres àmbits de la litúrgia musical, i que desitgin aprofundir els seus coneixements tècnics i interpretatius i adquirir o aprofundir coneixements en disciplines estretament relacionades amb la pràctica musical litúrgica. La durada del programa és de dos anys, unes 30 setmanes lectives per any, que representen 30 crèdits del Pla Bolonya. El preu del curs és d'uns 700 € anuals. Per a més informació sobre aquest programa de diplomatura en música sacra, cal adreçar-se a Eudald Danrí Roura (eudaldedr@hotmail.com / tel. 635 951 107) o a Òscar Garcia.

«L'espiritualitat encarnada unifica la vida»

El matí del dissabte 13 de febrer, prop de 200 cristians adults, provinents de diferents parròquies i moviments eclesials de la diòcesi de Lleida, es van aplegar a la Casa de l'Església, convocats per l'Àrea d'Evangelitació *Gaudium et Spes*.

El tema de la trobada fou l'Espiritualitat laïcal. La jornada començà amb una estona llarga per saludar-se i visitar les diverses paradetes dels moviments eclesials presents a la Diòcesi.

Tot seguit, els participants van escoltar la ponència que va dur a terme Angelina Prenafeta, directora del Centre d'Orientació Familiar (COF). En la

seva profunda i aplaudida conferència, va començar fent unes meditacions que arrencaven del significat del Nadal, entès en el seu veritable sentit, del Déu encarnat que estima profundament.

En acabar la seva exposició, es va donar als assistents uns minuts per meditar personalment i compartir breument les ressonàncies interiors que havia produït la ponència. A continuació, hi hagué un temps llarg per a un interessant torn de preguntes i diàleg amb la ponent.

En acabar, una pregària va servir per cloure aquesta cinquena jornada de convivència diocesana.

El Departament de Patrimoni Immobiliari de la Diòcesi continua la seva tasca

El Departament de Patrimoni Immobiliari de la Diòcesi va enviar una carta, a principis de febrer, a tots els preveres per recordar-los la importància de vetllar pel bon estat de les teulades de les par-

ròquies i dels demés edificis que depenen de l'Església. En aquesta carta se'ls donava dues opcions: comprometre's ells mateixos a revisar les teulades o bé sol·licitar un tècnic del Bisbat per a aquesta revisió. En

aquest document se suggeria que cada parròquia designés un laic o laica encarregat/da de vetllar pel patrimoni, col·laborant amb el prevere, que sempre en seria el màxim responsable.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Els pobles

La protecció misericordiosa de Déu per a l'home i la dona, en qualsevol cas, és sempre per a tots dos. No oblidem això! El llenguatge simbòlic de la Bíblia ens diu que abans de fer-los fora del jardí de l'Edèn, Déu va fer per a l'home i per a la dona túniques de pell i els va vestir (cf. Gn 3,21). Aquest gest de tendresa significa que malgrat les conseqüències doloroses del nostre pecat, Déu no vol que ens quedem nus i abandonats al nostre destí de pecadors. Aquesta tendresa divina, aquesta atenció per nosaltres, la

veiem encarnada en Jesús de Natzeret, fill de Déu «nascut d'una dona» (Ga 4,4). I sant Pau també diu: «Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors» (Rm 5,8). Crist, nat de dona, d'una dona. És la carícia de Déu sobre les nostres ferides, sobre els nostres errors, sobre els nostres pecats. Però Déu ens estima

tal com som i ens vol fer anar endavant amb aquest projecte, i la dona és la més forta que porta endavant aquest projecte.

La promesa que Déu fa a l'home i a la dona a l'inici de la història inclou tots els éssers humans, fins a la fi de la història. Si tenim prou fe, les famílies dels pobles de la terra es retro-

baran amb aquesta benedicció. En tot cas, qualsevol persona que es deixi portar per aquesta visió, sigui del poble que sigui, de la nació o religió a la qual pertanyi, que es posi en camí amb nosaltres, serà el nostre germà i la nostra germana, sense fer proselitisme. Caminem junts sota aquesta benedicció i sota el propòsit de Déu de fer-nos a tots germans en la vida en un món que continua endavant i que neix de la família, de la unió de l'home i la dona.

(Dimecres, 16 de setembre de 2015.)

El rosari de torxes de l'Hospitalitat de Lourdes «abraça» la Misericòrdia

La Catedral de Lleida va acollir, el passat diumenge 14 de febrer, el tradicional rosari de torxes, seguit de la celebració eucarística. Els actes, organitzats com cada any per l'Hospitalitat de Lourdes, van ser presidits, per primera vegada, pel bisbe Salvador Giménez, qui va concelebrar junt amb diversos preveres.

Amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, la processó va transcórrer per fora del temple, entrant per la Porta Santa, situada enfront del carrer la Palma. D'aquesta manera, la Diòcesi va commemorar la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes tot donant-li el significat jubilar.

Després de la celebració, molt participada i viscuda, el president de l'Hospitalitat de Lourdes, Ramon Reig, va anunciar el proper pelegrinatge de l'Hospitalitat, que serà del 30 de juny al 3 de juliol, obrint-se les inscripcions el 12 de maig. També va

donar les gràcies als presents amb aquestes paraules: «Un any més, ha estat un gran goig poder celebrar aquesta festa sota el mantell protector i acollidor de la nostra Mare, en la comunió de tots, nosaltres i ella, amb el seu Fill.»

Celebració de la cloenda de l'Any de la Vida Consagrada

L'Acadèmia Mariana va acollir, el passat 6 de febrer, la cloenda de l'Any de la Vida Consagrada. El nou Any de la Misericòrdia va estar molt present en aquesta cloen-

da, que va comptar amb la presència del bisbe Salvador. En la seva conferència, amb el títol de l'any que celebrem, va destacar el següent: «El Papa, encarnant el missatge de

l'Evangeli amb credibilitat, al convocar aquest Any de la Misericòrdia, vol treure l'Església al carrer i posar-la en estat de missió. Ho vol fer a través de la forma més didàctica i efectiva: l'amor al proïsme. «**Jesús està present allà on hi ha pobres**», va dir en el seu viatge a Àfrica, concretament a la Casa de Caritat de Nalukolongo (Uganda).»

Després d'una petita pausa, va ser el torn del treball en grup, molt enriquidor.

La jornada va cloure amb la celebració d'una eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, als peus de la Verge Blanca, seguida del dinar de germanor.

REFLEXIONS

Jesús és a popa

El mot *crisi* és un dels més recurrents des de fa una dècada. Algué va dir que de crisi n'hi ha hagut sempre i que aquesta va començar amb Adam i Eva a causa del seu capteniment.

Avui parlem de crisi global. El món se'ns presenta dramàticament convuls. Gràcies a la globalització de la informació, podem accedir de forma immediata a les notícies que ens ho corroboren: fam, terrorisme, guerres, cursa d'armaments, drogues, ingovernabilitat, manca de feina, malalties, etc. I això vol dir, milers i milers de víctimes i molt de sofriment. Hi ha moments que aquesta realitat se'ns fa especialment present i punyent i tenim la percepció que aquest món nostre s'enfonsa.

Fa més de dos mil anys, al capvespre d'un dia, al llac de Galilea, hi havia Jesús i els deixebles en una barca. «Tot d'una es va aixecar un gran temporal de vent, i les onades es precipitaven dins la barca fins al punt que ja l'omplien. Jesús era a popa, dormint amb el cap sobre el coixí». Els deixebles el despertaren i ell digué a l'aigua: «Silenci! Calla!» i arribà una gran bonança.

En situacions de desconcert en que tot trontolla, en què ens sentim impotents, si mirem a la popa del nostre món hi trobarem Jesús dormint. Despertem-lo amb el nostre neguit, com els deixebles: «no et fa res que ens enfonsem?». No ens cansem de demanar i d'esperar que ell faci possible la bonança, malgrat que haguem d'escoltar-li el retret: «per què sou tan covards? Encara no teniu fe?» (Mc 4, 35-41).

Concepció Huerta

AGENDA

- **Diumenge, 13 de març. Dia del Seminari.** 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
- **Dimarts, 15 de març.** 19 h, recés de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social.
- **Dimecres, 16 de març:**
 - 19 h, Curs Fe i Justícia. Visió des de l'encíclica *Laudato si'*, a càrrec de Caritat Mercadé. IREL.
 - 20.10 h, Dimecres Bíblics: «Pregant amb els salms penitencials», a càrrec de Mn. Antonio Guardia. Parròquia de Sant Martí.
- **Divendres, 18 de març.** Exercicis espirituals, del 18 al 23. Acadèmia Mariana. Dirigits pel P. Ignasi Salat, sj.
- **Dissabte, 19 de març.** Sant Josep.
- **Diumenge, 20 de març. Diumenge de Rams:**
 - 12 h, Benedicció de Rams i Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
 - 19.30 h, Processó penitencial en honor de la Verge dels Dolors. Sortida de l'Oratori dels Dolors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **14. Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / SI 22 / Jo 8,12-20]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.
- **15. Dimarts** [Nm 21,4-9 / SI 101 / Jo 8,21-30]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.
- **16. Dimecres** [Dn 3,14-20.91.92.95 / SI Dn 3,52-56 / Jo 8,31-

42]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, màrtirs (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, verge.

■ **17. Dijous** [Gn 17,3-9 / SI 104 / Jo 8,51-59]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

■ **18. Divendres** [Jr 20,10-13 / SI 17 / Jo 10,31-42]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

■ **19. Dissabte** [2S 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de Sant Josep, espòs de la Verge Maria, nazarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

■ **20. Diumenge vinent**, de Rams o de la Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / SI 21 / Fl 2,6-11 / Lc 22,14-23,56 (o bé, més breu: 23,1-49)]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

Diumenge V de Quaresma

COMENTARI

Qui no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres

Per a Israel és bàsic l'agraïment a Déu que *obrí enmig del mar un camí i féu que els guerrers fornits d'Egipte caigueren tots*. Però sense dur a la nostàlgia: *No recordeu més els temps passats. Estic a punt de fer una cosa nova: no us adoneu?*

L'ancoratge en les meravelles de l'èxode no es pot perdre, però el punt de mira ve reenfocat cap a *la cosa nova que ja comença a néixer*.

Definitivament *la cosa nova serà experimentar el poder de la resurrecció de Crist, compartint la seva Passió*.

Pau confessa que *tots els avantatges que pogués tenir els considera desavantajosos comparats amb el valor que té conèixer Jesucrist*.

Notant que la identitat cristiana es caracteritza no tant per *haver obtingut la plenitud* sinó per *córrer cap a la meta amb l'esperança d'apoderar-se'n*.

L'estil i la temàtica de l'episodi de la dona adúltera (interrompent el diàleg entre guardes del Temple i autoritats jueves) són del tot llucans.

Els acusadors de *la dona sorpresa en adulteri* manipulen el text bíblic que diu: *«Tant l'adúlter com l'adúltera seran condemnats a mort»* (Lv 20,10; Dt 22,22a).

Per entendre bé la norma, a més del caràcter pedagògic-progressiu de les lleis de l'A.T., cal recordar l'exhortació fonamental a *«extirpar d'Israel la maldat»* (Dt 22,22b).

Jesús és posat en un parany: ha de triar entre ser fidel a la Llei de Déu expressada en textos bíblics coneguts o ser fidel al seu estil d'apropament misericordiós als pecadors.

Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra: així dóna als acusadors oportunitat de reflexionar-hi.

Després proclama el gran criteri: *Qui no tingui cap pecat, que comenci a tirar pedres*.

Resultat: *Quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrera l'altre començant pels més vells*.

Llavors *Jesús diu: «Tampoc jo no et condemno. Ves-te'n i d'ara endavant no pequis més»*. És a dir: Perdonant generosament i exhortant amb amor a no pecar més.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abundin els rius en la solitud perquè begui el meu poble, que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.»

► Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: / «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor. / Com l'aigua renova l'estepa del Nàgueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir els considero desavantajosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he vingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo escòria a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dóna als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn, i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint amb la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.» Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrera l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor.» Jesús digué: «Tampoc jo et condemno. Ves-te'n, i d'ara endavant no pequis més.»

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 43,16-21)

Así dice el Señor, que abrió camino en el mar y senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, tropa con sus valientes: caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue. No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto ríos en el yermo; me glorificarán las bestias del campo, chacales y avestruces, porque ofreceré agua en el desierto, ríos en el yermo, para apagar la sed de mi pueblo, de mi escogido, el pueblo que yo formé, para que proclamara mi alabanza.

► Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,8-14)

Hermanos:

Todo lo estimo pérdida, comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo estimo basura con tal de ganar a Cristo y existir en él, no con una justicia mía —la de la ley—, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe. Para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, para llegar un día a la resurrección de entre los muertos. No es que ya haya conseguido el premio, o que ya esté en la meta: yo sigo corriendo. Y aunque poseo el premio, porque Cristo Jesús me lo ha entregado, hermanos, yo a mí mismo me considero como si aún no hubiera conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, para ganar el premio, al que Dios desde arriba llama en Cristo Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo y todo el pueblo acudía a él, y, sentándose, les enseñaba. Los letrados y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: —Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras: tú, ¿qué dices? Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo.

Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: —El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra. E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos, hasta el último. Y quedó sólo Jesús, y la mujer en medio, de pie. Jesús se incorporó y le preguntó: —Mujer, ¿dónde están tus acusadores?, ¿ninguno te ha condenado? Ella contestó: —Ninguno, Señor. Jesús dijo: —Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más.